แนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมดูนก บริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง

Abstract: การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมคูนกบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทะเลน้อย จังหวัดพัทลง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกล่มตัวอย่างอันประกอบด้วย กล่ม นักท่องเที่ยว กลุ่มเจ้าหน้าที่ กลุ่มประชาชนในท้องถิ่น และกลุ่มผู้ประกอบการ รวมทั้งสิ้น 451 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำไปเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่ หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเคียว และทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยเป็นรายค่ด้วยวิธีของตกี้ หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติประชมกลุ่มเพื่อยืนยัน ผลการวิจัยและเพิ่มเติมรายละเอียดของเหตุผล ผลการวิจัยพบว่า การจัดการกิจกรรมดูนกบริเวณเขตห้ามล่า ้สัตว์ปาทะเลน้อยจังหวัดพัทลุงมีแนวทางการพัฒนาในประเด็นที่สำคัญคือ นักท่องเที่ยวควรเตรียมอุปกรณ์ที่ ใช้สำหรับคูนกให้พร้อม ช่วยกันดูแลรักษาความสะอาคในแหล่งท่องเที่ยวและสนับสนุนสินค้าของคนใน ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ควรจัดให้มีการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรนำดูนกให้กับผู้ประกอบการและประชาชนใน ท้องถิ่น จัดการประกวดภาพถ่ายนกในทะเลน้อย ปรับปรงท่าเทียบเรือให้มั่นคงปลอดภัยนักท่องเที่ยว สามารถขึ้นลงเรือได้สะดวก ทำป้ายประกาศเตือนในบริเวณที่มีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตราย ปลูกต้นไม้ ท้องถิ่นสำหรับเป็นแหล่งทำรังวางไข่ของนก ทำป้ายให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนก และจัดทำเว็บไซต์ เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการคุนก ประชาชนในท้องถิ่นควรต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตร แจ้งข้อมูลแก่ เจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นการล่านก ผ้ประกอบการควรมีความซื่อสัตย์ต่อผ้บริการ ปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักท่องเที่ยว และหมั่นดูแลรักษาเรือและเสื้อชูชีพให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยพร้อมใช้งาน ซึ่งแนวทางการ พัฒนาการจัดการกิจกรรมคูนกบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจังหวัดพัทลุง ดังกล่าวได้รับการยืนยัน ้เห็นชอบจากผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มทุกประการ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา พบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ และกลุ่มนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น แตกต่างกับกลุ่มผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

Other Abstract: The purposes of this research were to develop the guidelines in birding activity management at Thale Noi non-hunting area, Phatthalung Province and to compare the opinions among sample groups: tourists, officials, local residents and entrepreneurs. The instrument used in this research was questionnaires. They were sent to gathered from 451 samples. The data were then analyzed by means of frequencies, percentages, means, standard deviations, one-way analysis of variance, and post hoc test of mean differences by Turkey method. After that, the analyzed results were brought to the focus group procedure for approving and accepting by all meeting attendants. The results, then, were presented by means of tables and essays. It was found that: Significant guidelines for birding activity management in Thale Noi non-hunting area, Phatthalung Province were: Tourists should prepare in advance their birding equipments and help to keep the environment clean at all times. They should also support products from local citizens. Officials should train birding guides for entrepreneurs and local citizens and conduct occasional Thale Noi bird photography competitions. Officials should also renovate quays for tourists in order to get on and off the boat safely and conveniently, set up warnings in places where plants and animals are reported to be dangerous, plant local trees for birds to nest and lay eggs, display knowledge-in -a-nutshell placards for better understanding of birds, and create a website to advertise and encourage birding activity. Local residents should welcome all tourists with warm hospitality and report officials immediately of any seen bird hunting. Entrepreneurs should have integrity with their service consumers, act as good examples for tourists, and maintain good and safe conditions of their boats, and life vests at the ready. There was statistically significant difference among officials' and tourists' and tourists' opinions from that of entrepreneurs' at the level of .05.